

EB 2005 ATHEN

Nos, hát úgy indult a dolog, hogy kedden reggel 5-kor elindultam Kiskőrösről, hogy du. 4-kor ott legyek Velencében a kompnál. Sárosdnál (Fehérvár előtt 20Km) belehajtottam egy jó kis magyar kátyúba, úgyhogy mindkét jobb oldali felnim tojás lett, és azonnal le is engedtek a kerekek.



Nem lévén nálam csak 1 pótkerék, már láttam is a sötét jövőt, hogy az EB-t nélkülem rendezik meg. Szerencsére e hajnali órán arra járt a biciklis postás, és elmondta, hogy a falu túlsó végén lakik egy ember, akinek ilyen autója van, meg tán még gumis műhelye is. Elballagtam 4Km-t. és felvertem az embert legédesebb álmából. Először furcsálta kérésem de mégis segített, és vehettem tőle egy kereket. Aztán még elárulta azt is, hogy Fehérváron melyik cégnél görgőznek felnit. Nos mire beértem Fehérvárra, éppen nyitott a cég 8-kor, úgyhogy 9-kor megjavított felnikkel tudtam folytatni az utat. Pálfi Gyurival Gratz után találkoztunk, ő is kicsit késve indult, mert egész éjjel még 'gyártották' a bogarat. Délután 5-re kiértünk a komphoz, rendesen be tudtunk szállni a fedélzetre, mert este 7-kor indult el a hajó. (Még útközben kilyukadt egy ásványvizes pet palack, és a kb.1,5liter víz szétfolyt a kocsiban.) Tehát a hajón elfoglaltuk a 4 ágyas kabin, amit 2 német versenyzővel osztottunk meg, Pálfi Gy. később mindent megadott volna, hogy ne velük legyünk egy kabinban, mert az egyik fickó úgy horkolt, hogy olyat még ember nem hallott! A szlovénok (11 autóval, meg egy 'málhás' kisbusszal kb 20-an voltak) azonnal mulatásba kezdtek, előkerült egy tangó harmonika is, meg rengeteg sör.



Másnap csak a tengert meg néhány hajót, késő délután az Albán partokat láttuk a fedélzetről. Este kikötöttünk Korfun, meg még valami furcsa nevű helyen. Újabb horkolás-füldugós-mégse alvós éjszaka után megérkeztünk Patrasba, és onnan konvojban (60-80 autó) 250 Km-t tettünk meg Athénig. Athén előtt szétszakadt a konvoj, így csak azok nem tévedtek el, akik a görög felvezető autóval voltak elől. Kb 2,5 óra alatt én is odataláltam, közben többször kértem telefonos segítséget Pálfitól, meg kérdezősködtem a taxisoktól

Aztán megint egy kis 'ajándék': az előttem haladó kocsi feldobott valami alkatrészt, ami ráesett a motorháztetőmre, és az az rendesen be is horpadt. Minden úti nehézségért kárpótolt a szálloda, mert nagyon szép helyen volt, kb 100m-re a tengertől. És végre Pálfi Gy. egyedül alhatott. Én Bíró Tomit kaptam szobatársul, ő repülővel érkezett csüt. délután. (Tomi volt magyar országról a "néző" és nekem technikai asszisztencia is egyben.)

Nos a szállodai becsekkolás után a irány a verseny helyszíne, ami kb 4Km-re volt a szállodától, egy kiszuperált reptéren. Mindenki autót mosott és cicomázott, majd a nevezési díj lefizetése után elfoglaltuk helyünket a könnyűszerkezetes, műanyag ponyvás csarnokokban.



(ez a THAI Golf, az oldalán a díszítés kézi

kalapálással készült munka.)

Az egyes kategóriák versenyzői egy helyen voltak, így azonnal tudtuk, hogy ki-kivel versenyez. (Persze másnap, péntek reggel is érkeztek még versenyzők.) A kocsik kivikszolása, meg a bemutatásra való felkészülés után este 8-kor EMMA busszal vissza a szállodába, majd elmentünk vacsorázni egy közeli kis étterembe. Én végig olyan kajákat ettem, aminek valamilyen köze volt a tengerhez: hal, kagyló, tintahal, rák, polip. stb. Jól alvós, nem horkolós éjszaka után svéd asztal reggelire a szállodában, utána rögtön indulás a versenyre, ugyanis Gyurival mindketten pénteken versenyeztünk hangminőségben. Jöttek még ekkor is versenyzők, végül kb 180 autó jött össze. A nap folyamán módomban állt meghallgatni néhány versenyző kocsiját, így bizakodtam egy kicsit, mert szerintem csak a Holland kocsi volt picit jobb nálam. Aztán jól összehaverkodtam Denisszel, a holland versenyzővel, (pont az a keresztnéve mint nekem, ez később bonyodalmat is okozott) és miután ő is jól meghallgatta a mezőnyt, hasonló volt a véleménye. Mindketten szép magas pontokat kaptunk a bírálóknál. Holland-görög bíró páros volt a hangzáshoz, angol-olasz pedig az installhoz. Rendkívül korrekt volt minden bíró, akivel én kapcsolatba kerültem, akár SQ, akár ESPL kapcsán. Az idén először, a bírálatok után azonnal egy kontroll EMMA bíró újra végig hallgatott ill. nézett mindent, ellenőrizve az adott pontokat.

Pénteken este ismét EMMA busszal vissza a szállodába, majd egy kis tisztálkodás után indult a külön busz a DLS vacsorára. Kb 1 órányi buszozás után elértünk a város másik végére egy kicsi étterembe, amit teljesen betöltöttünk (sok DLS-es van Európában.) Bánatomra itt nem volt tengeri kaja, hanem mindenféle húsgombócok voltak ilyen, olyan szósszal, mártással, meg ouzó minden mennyiségben. Élő görög zene volt, és a vendégek közül többen is spontán szirtakiztak rá, ami az én fülemnek, szememnek nagyon furá volt. Pálfi Gyuri sokáig ottmaradt, állítólag igen nagyon jól érezte magát...Mi Tamással leléptünk éjfél körül taxival, mert szombaton kezdődik az ESPL. Reggel ismét szállodai kaja, utána EMMA busz helyett felkértem a szlovénok kisbuszára. Frankón oda is értünk, a kisbuszban a 9 ülésen 14-en utaztunk. Megkezdtem az átszerelést a hangnyomásra. Először is ki kellett szerelnem az elől lévő mélynyomót a Suzuki műszerfala alól, majd a csomagtartóba beraktam a 'csapásmérő' hangdobozt, és lefogattam spaniferekkel. Csatlakoztattam a kábeleket, és beállítottam a fejegységen az előzőleg már felírt, ill. memorizált okosságokat. A mérés ill. bírálát jó későn, úgy dél körül kezdődött, addig a bírók szöszmötöltek mindennel. Végül az 5. csoportban kerültem oda a mérés közelébe. Ahogy sorban álltunk a mérésre várva, jöttek sorban az installos bírók a kocsi átvételére. A verseny szabályzatnak megfelelően megnézték az autó tisztaságát, a külső és belső stílust, meg azt is megnézték, hogy műszakilag mennyire felel meg a beépítés, vagyis egy rövidített install bírálát volt. Sajnos már itt veszítettem néhány pontot, mert az autóm külseje és csomagtartója nem volt elég látványos, illetve az a fránya bíró meg tudta mozdítani a ládát hátul, mai -2 pontot jelentett. A mérésnél aztán még inkább félre állt a szám, mert a görög versenyző nagyon, a szlovén pedig egy kicsit nagyobb nyomott. A többiek szerencsére kevesebbet tudtak elérni. (Azt még el kell mondanom, hogy a verseny elején 2 görögöt kizártak a kategóriámból, mert valami rettenettel akartak versenyezni, ami nem volt természetesen megfelelő a szabályoknak. Persze azonnal cirkusztak, kiabáltak, vitáztak, végül a főbírónak kellett elzavarni őket, addig balhéztak) Szóval 3. helyen álltam a mérés szerint, de nem tudtuk az installos pontokat, így a pontos helyezés sem volt ismert.

Szombat este megint EMMA busz a szállodáig, rövid pihi, és utána megint busz egy tengerparti étterembe, ahol kezdődött az EMMA buli. Jófajta német barna sör volt jócskán, meg mindenféle görög kaják, meg piák. Az oroszok még fürödtek is a tengerben. Nagyon jól elbeszélgettünk, italoztunk vagy éjfélig. Aztán az első EMMA busszal vissza is mentem a szállodába, mert nekem vasárnap reggel ott kell lennem a kiállításon, hogy meg tudjam, kell-e döntőznöm, vagy nem. (Ugyanis a show miatt vasárnapra rakták minden ESPL kategória döntőjét, ami annyit jelentett, hogy az előző napi verseny első két helyezettje ismét megy mérésre. Nos én reggel 11 körül végre meg is tudtam, hogy a szlovén sráccal vívok újra.) A vasárnapi mérés annyiban különbözött, hogy ott már nem néztek installt, hanem az előző napit

vittük magunkkal, és az 1-es track helyett a 2-essel kellett zenélni a mérések alatt. Hát itt is leverte a szlovén, így már nagyon valószínű volt, hogy 2. leszek. (A görög nagyon sok pontot veszített a slendrián beszerelésén, így csak 3. lett, hiába volt ő a leghangosabb.) Aztán délután 4 után nem sokkal el is kezdődött a díjátadás. Mint rendesen, Klett megköszönte a szponzoroknak, rendezőknek, bíróknak, meg a versenyzőknek, amit meg kellett köszönni. Aztán Ms Track Seven (mindenki így hívta, pedig valamilyen Éva) elénekelt az EMMA lemez 7. trackjét élőben.

Ezután jött az egyes kategóriák eredményhirdetése. 'Állati nagy meglepetésre' második lettem az ESPL 1 Woofer kategóriában. Aztán később a P-600 versenyzői mentünk színpadra. A helyezéseket hátulról ismertették előre felé, egészen a 3. helyig, ezek a versenyzők oklevelet kaptak. Ekkor mindig egy kis hatásszünet, és a bajnokkal kezdték az első három ismertetését. A konferansz kicsit rafkós volt, mert bekérdezett, hogy kinek a neve Denisz, és persze a holland druszám kiugrott örömeiben, hogy ő a csempion, de én erősen reklamáztam, hogy én is Denisz vagyok, mire a konferansz ismét bekérdezett, hogy melyikönk a Pekszi? No erre én ugrottam ki igen nagyon örvendezve, mert erre aztán tényleg nem számoltam, hogy megnyerem a P-600-at. Szegénylefagyott mosolyú druszám második lett, egyik olasz pedig harmadik.



Persze óriási volt az öröm, mindenki gratulált



Következett Pálfi kategóriája, Gyuri 5. lett. Az eredményhirdetés után már az autóinkkal visszautaztunk a szállodához. Este ismét DLS vacsora volt. Maga a nagy főnök Davide, és persze a kis főnökök is odajöttek gratulálni. És jól esett, hogy a többi versenyző is gratulált, még a thaiok is cibálták a kezemet.

Másnap reggel 'kicsekkoltunk' a szállodából, és végre valami nevezetességet is megnézhettem. Az Akropoliszra nem volt már idő, ezért inkább Dél felé vettük az irányt a kocsikkal, egészen Poszeidon templomáig, ami 60 Km-re van a várostól. Ezek az ókori istenek nagyon tudták, hogy hol kell lakni, mert a templom egy félszigetecske legcsücskén, kb. 200 m magasan épült. Bármerre néztem, körös körül a gyönyörű kék tengert láttam, meg a szélben vitorlázó madarakat, és hajókat a vízen. Szavakkal leírni nehéz, inkább nézze meg mindenki maga, ha arra jár, mert ez csodálatos.



A félszigetenél egy kicsi kis tengerparti vendéglőben megebedtünk, ahol halat hallal ettem. Ezután vissza szállodához, Tominak indult a gépe haza. Pálfi Gyurival lementünk a tengerparti strandra, és fürödtünk a 22 fokos tengerben, meg napoztunk 5-ig. Utána indulás kocsival Patrasba. 9-re értünk

oda, és miután kocsijainkat eltemettük a hajó gyomrában, szétnéztünk a városban. Hétfő este ellenére eszméletlen tömeg volt a sétáló utcán. Ettünk valami Mc gírosban olyan ízét, aztán vissza a hajóra. Indulás után a hajó fedélzetén újabb EB-t rendeztek: a fedélzetén lévő víz nélküli úszó medence letakarására szolgáló kötélből font hálón kellett tökrészen úgy végig menni, hogy ne essél le. A németek verhetetlenek voltak. A pufi arcú, alacsony német bíró srác, aki a méréseket szokta dirigálni, még szaltót is tudott. A hajó első tisztje vetett véget az EB-nek. Éjszaka ugyanazt a német horkolást hallgattuk, mint oda felé. (ugyanaz a hajó, és a kabintársak is ugyanazok voltak)

Másnap regenerálódás és napozás a fedélzetén, meg beszélgetések.

Éjszaka megint horkolás, Pálfi már ki akart költözni a fedélzetre. Reggel érkezés Velencébe, és onnan irány haza.

Átalakítások a 2005. évi versenyekre:

Az autó a 2004. évi hangnyomás versenyben (ESPL) Európa Bajnok lett, de hangminőség versenyeken nem az elvárásoknak megfelelően szerepelt. A hibákon okulva jelentősen átalakult az autó a 2005. évi verseny évadra.

-A 16,5 cm-es hangszórókat DLS R6A típusúra cseréltük, a hozzájuk tartozó zárt dobozokat átalakítottuk.

-A fejegegység teljesen új helyre került, középre a műszerfal tetejére, így jobban látható a kijelző menet közben is.

-A fejegegység eredeti helyére idő mérő órát építettünk.

-A tavalyi 3db egyforma erősítőt másik kettőre cseréltük: DLS A4-re és DLS A3-ra.

-Az első hangszórók rácsát és acél karikáinak fényezését módosítottuk a közben megváltozott verseny szabályoknak megfelelően.

-A kormányon lévő infra távirányítóhoz kellett készítenünk egy speciális átjátszót, mivel a fejegegység közvetlenül nem 'látta' a távirányító jeleit.

-A fejegegység és az erősítők közti interkonnekt (RCA) kábeleket újabb típusra, DLS SL PRO-ra cseréltük.

-Az autó külseje is változott, gyári könnyűfém felniket raktunk alá, teljes optikai spoyler tuningolást kapott, és króm kipufogó véget, szemöldököt a lámpákra.

Végeredményként beszámolhatunk róla, hogy az Athénban megrendezett 2005. évi Európa Bajnokságon 'P-600' hangminőség kategóriában első lett, míg a 'PRO 1' hangnyomás kategóriában ezüst érmes.

Paksi Dénes